

Witold Dominik
radny Rady Miejskiej w Kłobucku

(...)

BURMISTRZ KŁOBUCKA

ul. 11 Listopada 6,
42-100 Kłobuck
za pośrednictwem

Przewodniczącego Rady Miejskiej w Kłobucku

INTERPELACJA 2/2026 – uzupełnienie

Opis stanu faktycznego

W związku z odpowiedzią na moją interpelację 2/2026 z dnia 12.04.2026 r., pragnę sprostować kilka nieprawdziwych informacji zawartych w treści odpowiedzi na interpelację, opublikowanej w dniu 14.04.2026 r.

Bez wątpienia prawdziwe jest stwierdzenie, że cyt.: „organ gminy działa w granicach i na podstawie obowiązujących przepisów prawa, w tym art. 59 ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.”

Jest to tak zwana zasada legalizmu wyrażona w art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej polskiej w myśl, której „Organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa”.

Nieprawdziwa natomiast jest teza zawarta w odpowiedzi na interpelację, że cyt.: „(...)brak jest podstaw do podejmowania przez organ gminy działań w trybie art. 59 ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, który znajduje zastosowanie w sytuacjach zmiany sposobu zagospodarowania terenu wymagającej ustalenia warunków zabudowy, a nie w przypadku realizacji obiektów w trybach przewidzianych przepisami odrębnymi”.

Zgodnie bowiem z wieloma orzeczeniami sądów administracyjnych, art. 59 ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym to norma, która „(...) **ma na celu zwalczanie tzw. samowoli planistycznej**, polegającej na zmianie sposobu zagospodarowania terenu nie wymagającej pozwolenia na budowę albo zgłoszenia bez uzyskania decyzji o warunkach zabudowy albo w sposób niezgodny z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.” (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 8 stycznia 2025 r., II SA/Lu 668/24)

W kolejnym wyroku sąd stwierdza co następuje: „Z zestawienia treści art. 50 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i art. 59 ust. 1 tej ustawy wynika, że na podstawie tych przepisów decyzja o warunkach zabudowy wydawana jest dla obiektów budowlanych i robót budowlanych powodujących zmianę sposobu zagospodarowania terenu i użytkowania obiektu budowlanego, wymagających weryfikacji i zgody organów administracji architektoniczno-budowlanej. Natomiast na podstawie art. 59 ust. 2 tej ustawy obowiązkiem uzyskania decyzji o warunkach zabudowy objęto zmianę zagospodarowania terenu, która nie wymaga uzyskania pozwolenia na budowę, prócz tymczasowej, jednorazowej zmiany zagospodarowania terenu, trwającej do roku. **Zgodnie z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zmiana samej funkcji terenu, nawet bez wykonywania robót budowlanych, oznacza zmianę zagospodarowania terenu. Decyzji o warunkach zabudowy wymaga każdorazowa zmiana sposobu zagospodarowania terenu, w tym również taka, która nie wymaga uzyskania pozwolenia na budowę, jeżeli zmiana ta trwa powyżej jednego roku. Wydanie decyzji o warunkach zabudowy może być niezbędne również dla zmiany zagospodarowania terenu, która nie polega na wykonywaniu żadnych robót budowlanych, np. w wyniku urządzenia na danej nieruchomości otwartego składowiska czy miejsc postojowych. Podstawowe znaczenie dla zastosowania przepisu art. 53 ust. 3 pkt 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ma kwestia, czy dochodzi do funkcjonalnego przekształcenia terenu.” (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 23 stycznia 2025 r., II SA/Łd 767/24)**

Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że przekształcenie terenów rolnych w składowisko i hurtownię glazury, stanowi zmianę zagospodarowania terenu, dla której mają zastosowanie przepisy art. 59 ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w tym możliwość nakazania przez burmistrza przywrócenia poprzedniego sposobu zagospodarowania terenu, w celu likwidacji tzw. samowoli planistycznej i umożliwienia realizacji celu publicznego, jakim jest rozbudowa cmentarza.

Nie mogę się również zgodzić z twierdzeniem, wyrażonym na końcu pisma, jakoby „(...) zapisy przedłożonego ww. planu (przypis: projekt miejscowego planu dla obszaru położonego w Kłobucku przy ulicach: Częstochowskiej, Cielebana i Szafirowej) należy uznać za literalnie zgodne ze studium, które przejęła Rada Miejska w Kłobucku uchwałą nr 393/XXXVIII/2018 w dniu 20 lutego 2018 w sprawie zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego”.

Jak wskazano w odpowiedzi burmistrza, zgodnie ze „Studium” przedmiotowy teren, oznaczony symbolem ZC, posiada następujące ustalenia:

ZC – tereny cmentarzy

- Podstawowe kierunki przeznaczenia:
 - cmentarz wraz z usługami kultu religijnego.
- Dopuszczalne kierunki przeznaczenia:
 - usługi związane z przeznaczeniem podstawowym – zakłady kamieniarskie, pogrzebowe, drobny handel (kwiaty, znicze),
 - kaplica,
 - obiekty małej architektury,
 - parkingi,
 - zieleń
 - urządzona,
 - obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej i komunikacyjnej.

Natomiast zgodnie z przedłożonym na sesji nr XXV, która odbyła się w dniu 24 marca 2026 r., projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w Kłobucku przy ulicach: Częstochowskiej, Cielebana i Szafirowej, tymczasowy, trwający 24 lata sposób zagospodarowania, urządzania i użytkowania tego terenu umożliwiłby realizację usług handlu i usług biurowych, co zdecydowanie trudno uznać za zgodne z powyższymi ustaleniami „Studium”.

PYTANIE

Z uwagi na powyższe ponawiam i uzupełniam pytanie:

1. Czy Burmistrz Kłobucka, w celu likwidacji samowoli planistycznej i umożliwienia w przyszłości realizacji rozbudowy cmentarza, jako nadrzędnego celu publicznego, w świetle zacytowanych orzeczeń sądów administracyjnych, zamierza wszcząć postępowanie administracyjne w oparciu o art. 59 ust. 3 pkt 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym?

